

Sygn. akt VI U 380/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2015 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z dnia 22 czerwca 2015 roku, znak: (...)

postanawia:

odrzuć odwołanie K. P..

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ kpc sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy wskazuje w uchwale z dnia 15 marca 2006 roku, że na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd odrzuca odwołanie, w którym ubezpieczony podnosi wyłącznie zarzuty przeciwko orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS w kwestiach określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1 - 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245, Biul.SN 2006/3/27, Prok.i Pr.-wkł. 2006/12/38, OSP 2007/5/58, Lex 172369).

Z kolei w/w art. 14 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia:

- 1) daty powstania niezdolności do pracy,
- 2) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy,
- 3) związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami,

4)trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji,

5)celowości przekwalifikowania zawodowego

- dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem".

2a. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, zwanej dalej "komisją lekarską", w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.

2b. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

2c. Komisja lekarska nie rozpatruje sprzeciwu wniesionego po terminie. W uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

2e. Komisja lekarska, rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz ustalenia okoliczności, o których mowa w ust. 1.

2f. Komisja lekarska dokonuje rozstrzygnięcia w formie orzeczenia.

3. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Odwołujący K. P. nie złożył sprzeciwu od decyzji lekarza orzecznika ZUS z dnia 28 maja 2015 roku, pomimo stosownego pouczenia o prawie wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, zaś w swoim odwołaniu od decyzji ZUS ograniczył się jedynie do kwestionowania ustaleń lekarza orzecznika.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477⁹ § 3¹ kpc odrzucił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)(...).

2. (...)